

(Къжвратъ), то ще да получимъ почти същото име Кунрадъ или Конрадъ, което са срѣща не у финните, а у нѣмците и у поляците.

2. *Батбай*. Легендата за раздѣлението на българете нарича така най-големиятъ Кувратовъ синъ. Но това име, ако и съ лежки варианти, са срѣща не веднашъ въ историята. У Иорнанда ние имаме Бабая, князътъ на придунавските сармати, които побѣдилъ Теодорихъ Остготски (сар. LV). По сичките признаци са види, че тие сармати сж били същите българе, които въ онова време сж са появили вече въ придунавските страни, отъ дѣто една частъ отъ тѣхъ отишла слѣдъ остготите. А сармати Иорнандъ очевидно нарича славянските народи, и въ сѣки случай не тюркските. Разгледванното тука име е било остатокъ отъ твърде далечна старина. Още Геродотъ говори, че главниятъ богъ на скитите, който съотвѣтствува на гръцкиятъ Зевсъ, са е наричалъ Папай (Παπαιος). Корѣнътъ на тая дума *пат* или *бат* е общесарийски и присѣтствува въ оние думи, които означаватъ баща (собствено *питателъ*), каквито сж санскритската *pitar*, зендската *patar*, гръцката *πατήρ*, латинската *pater* и т. н. Той и до сега са е упазилъ въ нашата (рус.) дума *ба-тя*, *батьюшка*, женската *баба*, *бабушка*. А у сърбете думата *бабо* и сега означава баща (9). Да си припомниме още, че, спорѣдъ извѣстнето на Иорнанда, бащата на императора Максимиана, въ III вѣкъ, е билъ готъ, по име Мекка, а майка му аланка, по име *Абаба*. Слѣдователно, какъ може да бжде това име не славянско, а непремѣн-